

11 Νοεμβρίου 2016

«Των ορατών και αοράτων» από τις εκδόσεις «Αρχονταρίκι»

/ [Γενικά Θέματα](#)

ΜΙΧΑΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ

ΤΩΝ ΟΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΟΡΑΤΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μάρω Βαμβουνάκη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Ἀρχονταρίκι

ΜΙΧΑΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ

ΤΩΝ ΟΡΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΟΡΑΤΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μάρω Βαμβουνάκη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Ἀρχονταρίκι

Δημήτρης Μπαλτάς

Μιχάλης Λεβέντης, Τῶν ὁρατῶν καί ἀοράτων, Ἐκδόσεις Ἀρχονταρίκι, Ἀθήνα 2016, σελ. 133

Προλογίζοντας τό βιβλίον ἡ συγγραφέας Μάρω Βαμβουνάκη γράφει ὅτι «τό νά εἶναι σέ θέση κανείς νά βλέπει τά ὁρατά καί “βλέπει” καί τά ἀόρατα εἶναι χάρισμα καί χάρις. Γιατί εἶναι τά ἀόρατα πού νοηματοδοτοῦν τά ὁρατά καί ἐξηγοῦν τό αἶνιγμα ὅπου σταματάει ἡ λογική τοῦ ἀνθρώπου» (σ. 9).

Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά θυμίσω κατ’ ἀρχάς τήν διατύπωση τοῦ «Συμβόλου τῆς Πίστεως» ὅτι ὁ Θεός εἶναι «ποιητής ὁρατῶν τε πάντων καί ἀοράτων». Αὐτό σημαίνει ὅτι εἶναι ὑπαρκτά ὄχι μόνον τά ὁρατά ἀλλά καί τά ἀόρατα. Βεβαίως, κατά κανόνα, ὁ ἄνθρωπος, τόσο ὁ πιστός ὅσο καί ὁ μή πιστός, δέν ἔχει τό χάρισμα, ἢ καλύτερα τήν Χάρη, νά δεῖ τά ἀόρατα, πολύ δέ περισσότερο νά ἐκφράσει ὀτιδήποτε περί αὐτῶν. Ἔτσι τά ἀόρατα ἀνήκουν στόν χῶρο τοῦ Ἀρρήτου καί ὄχι τοῦ λογικά ἀποδείξιμου. Γράφει ὁ Μιχ. Λεβέντης: «Μέ τί ἄραγε ξεδιψᾷ καλύτερα ὁ ἄνθρωπος, μέ νερό ἢ μέ οὐρανό; Γύρω γύρω ὄλοι καί στή μέση τό Ἄρρητο» (σ. 53).

Ὅμως ἔχει ἐνδιαφέρον, καί ἴσως προκαλεῖ ὀρισμένη θλίψη, τό γεγονός ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν βλέπει ὄχι μόνον τά ἀόρατα ἀλλά καί τά ὁρατά, τά ὁποῖα θά ἔλεγε κανείς ὅτι θά ἦταν πιθανότερο νά τά δεῖ. Σέ ἕνα ἀπό τά ἀφηγήματα τοῦ βιβλίου ἡ ἀντικειμενικῶς ὁρατή εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου πού φωνάζει «πεινάω, πεινάω» καί ὄλοι τόν προσπερνοῦν «σάν νά μήν ὑπάρχει» (σ. 63, ἡ ἴδια διατύπωση στήν σ. 73), δείχνει ἀκριβῶς ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νά προσλάβει καί τό ὁρατό, ὄχι μόνον τό ἀόρατο.

Ἄς δοῦμε δι’ ὀλίγων καί τήν παρουσία τῶν ἀοράτων στήν ζωή μας. Γιά πολλούς ἀνθρώπους, καί κυρίως γιά τούς διακρινόμενους ἀπό σκεπτικισμό, τά ἀόρατα χαρακτηρίζονται ὡς «παράξενα, ἀπίστευτα, ἢ τῆς φαντασίας» (σ. 92). Ἄλλωστε εἶναι γεγονός ὅτι «ὄ,τι εἶναι ἀλλιώτικο ἀπ’ τις ἐμπειρίες μας, τό βλέπουμε καχύποπτα καί κάποτε τό κοροϊδεύουμε» (σ. 117). Σ’ ἕνα ἄλλο ἀπό τά ἀφηγήματα τοῦ βιβλίου ὁ συγγραφέας γράφει-περιγράφει ἕνα ὄνειρο στό ὁποῖο «ἡ Παναγία ἔρχεται ὀλοζώντανη ... γέρνει χαριτωμένα τό κεφάλι καί γνέφει καταφατικά» (σ. 110). Ἐδῶ τό ἀόρατο ἔρχεται πρὸς τό ὁρατό, ἔστω καί στήν κατάσταση τοῦ ὁνείρου. Ἀλλά θά προσθέσει ὁ συγγραφέας παρακάτω ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός «περπατᾷ ὀλοζώντανος μέσα στόν λόγο Του καί μᾶς ζωοποιεῖ» (σ. 121). Χαρακτηριστική καί ἡ χρήση τοῦ ἐπιθέτου «ὀλοζώντανος» καί στίς δύο ἀναφορές τοῦ Μ. Λεβέντη. Πάντως νομίζω ὅτι θά ἀδικοῦσε κανείς τόν συγγραφέα, ἐάν περιοριζόταν σέ μία αἰσθητική- ὑφολογική ἀνάλυση τοῦ κειμένου ἢ σέ μία ἀνίχνευση αὐτοβιογραφικῶν στοιχείων.

Στήν ποιητική κατακλείδα τοῦ μικροῦ βιβλίου ὁ συγγραφέας θέλει νά ἐλπίζει ὅτι ὁ λόγος του θά παραμείνει ὁ ἴδιος: «Συνέχισε νά συλλαβίζεις ὅσα ἐπιμένουν νά κρύβονται/ γιά ν' ἀνθίσουν κάποιοι σπόροι τοῦ ἀνέκφραστου/ καί νά γίνουν θνητοί» (σ. 131). Μέ μία φιλοσοφική διάθεση θά ἔλεγα ὅτι ὁ συγγραφέας, μέσα ἀπό τά σύντομα καί ἀπλά ἀφηγήματά του, δείχνει ὅτι τόσο τά ὀρατά ὅσο καί τά ἀόρατα ἔχουν, θεία παραχωρήσει, τήν θέση τους στήν ζωή μας. Ὅπωςδήποτε γιά νά κατανοήσει ὁ ἄνθρωπος τήν σχέση ὀρατοῦ καί ἀοράτου, θά πρέπει νά δεχθεῖ ὁ ἄνθρωπος ὅτι τά ἀόρατα δέν ἀνήκουν στόν χῶρο τῆς φαντασίας ἢ τοῦ μύθου. Τό νέο βιβλίο τοῦ συγγραφέα Μιχ. Λεβέντη μέ τίτλο Τῶν ὀρατῶν καί ἀοράτων εἶναι μία μικρή ἀποκάλυψη, κυριολεκτικά καί μεταφορικά.

ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΠΕΙΡΑΙΑ...

...ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Οι εκδόσεις **"ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ"** σας προσκαλούν στην παρουσίαση του νέου βιβλίου του Μιχάλη Λεβέντη, το οποίο προλογίζει η συγγραφέας Μάρω Βαμβουνάκη,

ΤΩΝ ΟΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΟΡΑΤΩΝ

Για το βιβλίο θα μιλήσουν:

- Ο Ηλίας Λιαμής, μουσικός-θεολόγος.
- Ο Δημήτρης Μπαλτάς, φιλόλογος, Δρ. φιλοσοφίας Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Ο Συγγραφέας.

Αποσπάσματα από το βιβλίο θα διαβάσει η φιλόλογος **Αγγελική Λεβέντη**. Μελοποιημένα ποιήματα του Μιχάλη Λεβέντη θα αποδώσει στο πιάνο ο μουσικοσυνθέτης **Γιώργος Στεφανάκης**.

ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2016

στις 7.30 το απόγευμα

στη Δημοτική Πινακοθήκη Πειραιά (Παλιό Ταχυδρομείο)
(Καραολή-Δημητρίου και Φιλωνος)

